

Khi đỉnh Hỏa Xi Pan thức giấc

11:15 27/05/2021

Gió vẫn cứ ràn rạt thổi từ sống lưng Ô Quy Hồ, thốc thẳng vào căn lều ọp ẹp nằm lưng chừng đại ngàn Hoàng Liên. Trịnh Văn Hà – gã kỹ sư trắc đạc khế rùng mình, chăm chăm nhìn lên nóc chiếc lều lợp tạm bằng trúc núi. Đã hơn 1 tháng, anh vẫn chưa thể quen với thời tiết đông lạnh và khắc nghiệt tại Fansipan.

Dòng ký ức về những ngày đầu tiên vạch núi, mở đường định vị tuyến cáp treo Fansipan 5 năm về trước trong một phút chốc khiến người đàn ông rần rở trước mắt chúng tôi bần thần. Anh bảo: Với anh và rất nhiều cán bộ, kỹ sư từng ăn rừng, ngủ núi nhằm dựng lên tuyến cáp 3 dây kỳ vĩ ngày ấy, Fansipan còn lớn hơn cả một giấc mơ hoang đường.

Giấc mơ chạm đỉnh Hỏa Xi Pan

Fansipan, trong tiếng bản địa còn có một tên gọi khác là Hỏa Xi Pan, nghĩa là phiến đá khổng lồ chênh vênh. Theo tư liệu của Viện địa chất Việt Nam, toàn bộ đỉnh núi anh cả của Đông Dương là một khối đá hoa cương kỳ vĩ đột khởi từ sâu trong lòng đất hơn 250 triệu năm về trước. Đây cũng là dãy núi có địa hình phức tạp bậc nhất Tây Bắc, nên việc chinh phục Fansipan chưa bao giờ là chuyện dễ.

Đỉnh Fansipan – Giấc mơ chinh phục của biết bao người.

Năm 1964, trong bức thư gửi Tô Hoài từ Fansipan, nhà văn Nguyễn Tuân có viết: *“Hoài. Mình leo Hoàng Liên Sơn cả lên cả xuống mất 5 ngày. Người đang mệt và đầu gối rất đau. Mình ở trên đỉnh cao nhất được thấy hoa Đỗ quyên nở rất đẹp...Trong đời mình, trong mọi mùa xuân, mình chưa bao giờ thấy mây và hoa nhiều đến thế. Lên đây lạnh, mưa gió như bão, túi luôn phải có chai rượu mạnh để chống khí núi...”*

Phải một năm sau đó nữa, đoàn công tác chính thức để đo đạc, khảo sát mới được thành lập. Cũng kể từ đây, lối mòn dẫn lên điểm cao nhất của 3 nước Đông Dương dần được phát lộ. Thời gian lên đỉnh cũng rút ngắn dần.

Anh Lê Hồng Quang (phải) – một trong những người “khai sinh” ra đỉnh chóp kim loại trên đỉnh Fansipan.

Lê Hồng Quang – một phượt thủ kỳ cựu cũng đồng thời là người đã “khai sinh” ra đỉnh chóp kim loại trên đỉnh Fansipan lắc đầu quây quây mỗi lần nhắc lại hành trình đã đi qua. Anh bảo cực nhất là những lúc gặp mưa. Nước từ trên những tán rừng lớn đổ ồ ạt xuống phía dưới khiến cho con đường vốn đã ẩm ướt hàng ngày trở nên trơn tuột. Gió Ô Quy Hồ từ sườn Lai Châu cũng ào ạt lùa về, tạt thẳng vào mặt những gã trai đã ướt đẫm và đang run lập cập. Rất nhiều người đã buộc phải bỏ cuộc giữa chừng vì không thể chịu được hành trình kéo dài 3-4 ngày đêm như thế.

“Cuộc chơi” với nóc nhà Đông Dương khi đó chắc chắn chỉ dành riêng cho những gã có đủ máu liều, đủ đam mê và cả ý chí lấn sức bền phi thường. Tuyệt nhiên chẳng ai dám nghĩ tới viễn cảnh xa xôi rằng có một ngày bất cứ ai đều sẽ có thể chạm tay vào cột mốc đánh dấu độ cao 3.143m.

Gian nan về... đường bay trên thung lũng Mường Hoa

Giấc mơ chinh phục Fansipan dành cho số đông cứ thế ngủ vùi cho tới cuối năm 2013, khi công trình xây dựng cáp treo Fansipan chính thức được khởi công. Từ khắp nơi, hàng trăm cán bộ, kỹ sư và công nhân của Sun Group mang theo ý chí, quyết tâm cao độ trong nỗ lực “không tưởng” để kéo một con đường riêng nối thẳng từ thị trấn Sa Pa lên đỉnh trời.

Khiêng đá lên đỉnh trời.

Ngay khi dự án được khởi động, cựu porter tour Má A Tông bản Sa Pả đã xin vào Công ty TNHH Dịch vụ Du lịch cáp treo Fansipan Sa Pa. Vốn tưởng kinh nghiệm đi rừng dày dặn trước kia sẽ giúp cho cậu trai người Mông dễ thở hơn khi làm việc, thế nhưng, thực tế lại hoàn toàn khác.

Nếu như trước đây, Tông chỉ dẫn đoàn men theo đường Trạm Tôn để lên đỉnh thì thử thách lần này dành cho cậu lại khó hơn gấp nhiều lần. Tuyến thi công cáp nằm vắt thẳng vào sâu trong lõi đại ngàn cộng với chủ trương phải giữ rừng bằng mọi giá từ chủ đầu tư buộc toàn bộ quá trình vận chuyển, lắp đặt đều phải thực hiện bằng sức người.

“Bữa đầu tiên nhận việc, tôi được giao vác một bao xi măng từ chân núi lên điểm xây T3 [độ cao 1.800m]. Lên đến nơi thì cũng kiệt sức”, Tông nhớ lại.

Những “người khai mở” Sun Group đang kéo cáp lên đỉnh Fansipan.

Lúc này, hành trình đã không còn được tính bằng cây số nữa mà bằng cách đếm số con dốc và trảng rừng đã leo qua. Lối đi chằng chịt cây rừng níu chặt lấy chân người. Dốc nối dốc toàn những đoạn đá dựng đứng như sống lưng ngựa chồm lên, chỉ cần xẩy chân đã có thể bị trượt dài xuống phía dưới cả chục mét. Để di chuyển qua vực sâu, các kỹ sư, công nhân phải tự đóng thang bằng cây rừng hoặc buộc dây vào các gốc cây cổ thụ rồi đu mình vượt núi. Chuyện người bị lạc trong “trận đồ bát quái” rừng Hoàng Liên cũng không phải hiếm.

Đi đã khổ một, ăn ở tại Fansipan giai đoạn 2013-2016 còn khổ gấp trăm lần. Do đặc thù công việc, hầu hết thời gian của những người xây cáp như Má A Tông hay Trịnh Văn Hà... đều phải lưu trú trong rừng sâu. Những “phòng ở” di động được họ dựng lên chỉ bằng tre nứa uốn cong thành mái vòm, phía trên được phủ sơ sài bởi lá cây và bạt dứa. Gặp những ngày gió lớn hay mưa tuyết đổ về, căn phòng đơn sơ ấy cũng oằn mình, phập phồng chờ sập. Những lần băng tuyết ghé thăm thì phải mất mấy ngày đồ tiếp tế mới tới nơi. Đến lúc mở ra, cá khô, thịt thà đã chảy nước, bốc mùi không sử dụng được. Thậm chí, trong nhiều giai đoạn, anh em trong rừng chỉ còn biết chia nhau vài gói mỳ tôm cầm hơi hoặc ăn tạm rau rừng để có sức tiếp tục làm việc.

Những người xây cáp nghỉ đêm trong những căn lều bạt thô sơ trên đỉnh Fansipan.

Từng ấy thứ khắc vào ký ức những người ôm giấc mơ vẽ đường bay lên đỉnh trời một ấn tượng chẳng thể nào phai nhạt. Nhưng cũng không vì thế mà ý chí sắt đá của những người Fansipan bị mài mòn. Đầu năm 2016, tuyến cáp kỳ vĩ dài hơn 7km đã chính thức được đưa vào vận hành, quãng đường di chuyển từ Sa Pa lên nóc nhà Đông Dương giờ chỉ còn 15 phút. Mồ hôi, nước mắt, máu và cả thanh xuân của những người Sun Group khai mở đã cho quả ngọt khi một huyền thoại mới mang tên Fansipan đã chính thức bắt đầu....

Vẻ đẹp kỳ vĩ của đỉnh Fansipan hiện tại.

5 năm đã qua đi kể từ ngày đó. Sa Pa từ một vùng đất đang “ngủ quên” nay đã thôi không còn lặng lẽ. Và Fansipan thậm chí còn vươn mình trở thành “viên ngọc quý” của du lịch Việt Nam khi lần lượt chinh phục những giải thưởng danh giá như "Điểm đến du lịch văn hoá hàng đầu thế giới" (2019, 2020), "Điểm du lịch có thắng cảnh thiên nhiên hấp dẫn hàng đầu thế giới" (2020) do World Travel Awards trao tặng. Còn riêng với những người như A Tông, anh Trịnh Văn Hà..., phần thưởng lớn nhất là được quay trở lại “trận địa xưa”, chứng kiến những nụ cười viên mãn của hàng nghìn du khách trên đỉnh Fansipan mỗi ngày.

Thảo Phương